

Ustvarjalne razprave o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ

S KOMITEJA ZKS

Andrej Marinc: Komunisti moramo biti iniciativnejši!

21. seja občinskega komiteja je bila namenjena oceni in predstavitvi načrta aktivnosti in dogovorov za naloge in aktivnosti v zvezi s predlogi sklepov 13. seje CK ZKJ. Misli, ki sta jih predsednik in sekretar OK ZKS Julij Planinc in Bojan Simončič podala v uvodu so zadevale predvsem naslednje poudarke: sami predlogi sklepov morajo biti ostrejši in bolj zavezujoči, ne ocenjujemo svojega dela zaradi ocen temveč naj bodo te razprave osnova za delo osnovnih organizacij, razprava mora pokazati, ali smo člani ZK pripravljeni biti bitko za doseg ciljev OO ZK odnosno CK ZKJ, kritično in samokritično moramo pogledati svoje vrste in člane, ki ne izpolnjujejo nalog tudi izključiti, v ospredju morajo biti tudi razprave o liku komunista saj vemo, da smo danes priča slabšim odnosom med ljudmi, vse premalo spoštujemo načelo demokracije centralizma...

Te misli so najpogostejše poudarjali že sekretarji OO ZK, za katere je komite pripravljal seminarje o vodenju razprav v OO ZK, v razpravi pa so jih iznesli tudi člani komiteja, ki bodo razprave v osnovnih organizacijah tudi neposredno spremljali.

»Ni bistveno koliko sestankov nameni tem predlogom sklepov osnovna organizacija, pomembnejše je, da komunisti učinkoviteje in bolj akcijsko pristopijo k uresničevanju le-teh. Osrednja teza razprav mora biti namenjena tistim vsebinskim vprašanjem, ki so v naši druž-

beni skupnosti tudi aktualna, a jih razrešujemo še vedno prepočasi in pretogo.

Odkrito moramo spregovoriti o tem kako smo kot komunisti v KS aktivni v ostalih družbenopolitičnih organizacijah, društvih, v delegatskem sistemu, odnosno, da v okoljih, kjer ustvarjamo, odkrito spregovorimo o problemih samoupravljanja, poslovanja in kadrovske politiki. Več razprave moramo nameniti vlogi delavskih svetov in temu kako poslovodno izvršni organi te izvajajo.

S temi besedami se je v razpravo vključil tudi predsednik CK ZKS Andrej Marinc. Po tem, ko je orisal nekatere probleme v zvezi z zunanjo likvidnostjo Jugoslavije in uresničevanje dolgoročnega stabilizacijskega programa je nadaljeval: »V vaši občinski organizaciji Zveze komunistov ste se pripravili na razpravo lotili dobro, pa vendar bi želel podčrtati še naslednje. **Komunisti moramo spregovoriti o vseh problemih odkrito, odprto in neizolirano od ostalih družbenih dejavnikov. Kot komunisti smo dolžni dajati od sebe več iniciativ, ne govorim le o problemih izven sebe in ne le o svojih problemih. Ta akcija nas mora povezati kot politično silo.** V vsakdanjem življenju ugotavljamo, da smo se tudi kot komunisti med seboj odtujili, zato je prav na nas, da od slehernega člana ZK dosežemo spoštovanje do organizacije, ki ji pripadamo. Ob tem pa moramo jasno povedati, da naj tisti, kdor se ne želi boriti za cilje ZK, te vrste tudi zapusti!«

Predlogi sklepov so premalo udarni in akcijski!

Odločne in kritične, brez dlake na jeziku, odprte kot bi besede komunistov morale biti v slehernem okolju, so bile razprave starejših članov zveze komunistov, borcev in nosilcev Partizanske spomenice 1941, na razgovoru, ki ga je organiziral 13. septembra občinski komite ZK na temo predlogov sklepov 13. seje.

O teh sklepih razpravljamo pravzaprav že dve desetletji, zato je sedaj ne vidimo zagotovila, da se bodo stvari spremenile. Iz njih je razvidno, da se zveza komunistov srečuje s pojavi razhajanja in nemoči. Ničlikokrat smo v številne dokumente zapisali – moramo – narediti pa smo malo. Zatorej bi morali predloge teh sklepov zredcirati na nekaj osnovnih nalog, ki bodo dosledno obvezovale slehernega člana ZK, pa vendarle ne samo tistega v osnovni organizaciji, v KS oziroma OZD temveč še bolj komuniste na ključnih funkcijah. Za te naloge pa mora biti v sklepih opredeljena dosledna odgovornost. Sklepi torej niso udarni, so si bili enotni razpravljalci.

Odkrito so spregovorili tudi o tem, kako v vsakdanjem življenju čutimo in doživljamo, da zveza komunistov kot najodgovornejša idejna politična sila v naši družbi izgublja zaupanje množic in ponokod tudi svojega članstva. Udeleženci razgovora so izluščili nekoliko odklonilnih primerov z gospodarskega in družbenega področja, ki domala dnevno rušijo ugled zveze komunistov, za katere pa ni moč zaslediti uveljavljanja odgovornosti.

Pa vendar ostaja zgodovinsko pogojena zveza komunistov edina sila, ki bo in mora biti sposobna razrešiti probleme znotraj in izven sebe. V neomajnost te odločne trditve pa so bile namenjene razprave o liku oziroma boljše povedano **borbi za oblikovanje lika komuniste**. To pa smo komunisti leta nazaj zanemarjali. Napadno smo si razlagali, da sistem poraja oblikovanje zavesti, pri tem pa smo kot komunisti zatajili. **Naša prednostna in prva naloga je, da partijsko zavest postavimo na prvo mesto, da ločimo dobro in slabo delo, se ob tem politično opredelimo in izvajamo sankcije.** To pa mora-

mo zaostri tudi pri sprejemanju v članstvo zveze komunistov, pri vodenju kadrovske politike in že sam primer, da smo ob kadrovanjih na vodilna mesta kot moralno politične kvalitete smatrali članstvo v ZK, priča, kako zelo smo bili nedosledni.

Dosledna demokratizacija partije je izhod iz naših težav, le-to pa bomo dosegli z ozdravitvijo kadrovske politike na vseh nivojih, pa naj gre za volitve v občinske, republiške in zvezne partijske organe. Nesprejemljivo ostaja dejstvo, da naš volilec nima nobenega vpliva na izvolitev posameznika na nivoju republike oziroma zveze, njegov vpliv in volja se sedaj zredcirata le na bazo.

Kot rdeča nit se je v razpravi izpostavljalo vprašanje, ki mu v naši družbi posvečamo premalo pozornosti in sicer gre za globalno neskladje med številom neposredno proizvodnih in »neproizvodnih« kadrov. »Neproizvodnih« smo pač zapisali v narekovanju zato, ker je bilo tudi v sami razpravi prisotno to, da v naši družbi še vedno ne poznamo tistih pokazateljev, ki bi jasno začrtali ločnico med zaposlenimi, ki ostajajo v breme proizvodnih stroškov. V mislih so seveda imeli razpravljalci bohotenje administracije na podlagi prebitih birokratskih razreševanj. Zatorej moramo razbiti iluzijo, da bomo stvari reševali samo s podpis, prednost naj imajo strokovno znanje in strokovni kadri.

In nenavsezadnje, naj vse te razprave najdejo pot do najvišjih partijskih organov, saj kot je slikovito dejal eden izmed razpravljalcev – vse več smo bili v osnovnih organizacijah do sedaj priča besnemu čvkanju, ki je do višjih organov ZK prihajalo kot zadovoljno žvrgolenje.

Starejši člani zveze komunistov, borci in nosilci Partizanske spomenice 1941 se bodo neposredno vključili tudi v razprave v svojih osnovnih organizacijah, saj se zavedajo svoje dolžnosti, da mlajšim nudijo pomoč in podporo opleniteno s svojimi revolucionarnimi izkušnjami.

Ljudje pričakujejo akcijo

V osnovnih organizacijah ZKS poteka široka razprava o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ. Ob pregledu ugotovitev iz teh razprav je skoraj vsem skupna zahteva po akciji, po prenehanju praznega besedičenja in pisanju razprav. Komunisti najpogostejše kritizirajo nepovezanost baze z »vrhom« in obratno, neupravičeno bogatenje, zahtevajo odgovornost, krepitev delegatskega sistema ita.

Večina osnovnih organizacij se je osredotočila na razpravo o lastnih problemih, nekaj je tudi pripomb na predlog sklepov 13. seje, v nekaterih organizacijah pa so šele izdelali programe razprav in še naprej čakajo na pobudo občinskega komiteja.

Nekatere osnovne organizacije so že vsebinsko razpravljale o krepitvi idejne in akcijske enotnosti v ZK, zato si pogledajo nekaj njihovih pripomb, sugestij in mnenj.

Množica predpisov duši samoupravne iniciative

Dobro pripravljeno razpravo so imeli v osnovni organizaciji ZK Mercator Rožnik TOZD Dolomiti, kjer so komunisti izpostavili najbolj pereče probleme poslovanja in družbenopolitičnega delovanja. V razpravi so izpostavili problem pretiranega normativizma, saj se vsak dan srečujemo s spremembami predpisov, preveliko število zakonov duši samoupravne iniciative, neživljenjski ukrepi pa ustvarjajo samo slabo vzdušje med ljudmi. Že dalj časa se zaostreni pogoji poslovanja odražajo v maloprodaji, saj v TOZDU, ki je po vseh kazalcih gospodarjenja med najuspešnejšimi maloprodajnimi organizacijami ni ustvarjene akumulacije iz rednega poslovanja ob sicer razmeroma nizkih osebnih dohodkih in doslednem izvajanju notranjih varčevalnih ukrepov.

Komunisti so ugotovili, da je dejanski ugled ZK manjši kot je razumeti iz besedila predloga sklepov 13. seje CK ZKJ.

Komunisti v osnovni organizaciji Tehniške založbe Slovenije so menili, da bi bilo smotno spregovoriti o tem, kako se naloge izvajajo, kdo in zakaj preprečuje uresničevanje tistega za kar smo se dogovorili. Ocenili so, da zaradi nesposobnosti kadrov ne zaživi delegatski sistem. Kritizirali pa so prakso, da se funkcionarji SIS po izteku mandata ne vračajo v proizvodnjo temveč se vzpenjajo po družbeni lestevici navzgor in po tem lahko zasledimo isto ime še na drugem vodilnem področju za katerega pa navadno niso usposobljeni. Včasih je težko vztrajati pri doslednem izvajanju dogovorjenih sklepov višjih forumov, ker ti spreminjajo sklepe, kar pa se odraža v cenah reprodromateriala, ki je potem posledica dražje proizvodnje.

Preseči nezaupljivost

V osnovni organizaciji ZK Brdo so bili komunisti mnenja, da je potrebno pridobiti množice, saj so ljudje postali nezaupljivi. Menili so, da je potrebno poklicati na odgovornost vsakogar, ki ne izpolnjuje zahtev ZKJ, predvsem pa tiste, ki opravljajo družbene funkcije. Spregovorili so tudi o problematiki

zaposlovanja, saj imamo preveč delavcev, ki nočejo opravljati dela, ki jim je ponujeno, kljub temu pa prejemajo socialno podporo.

V osnovni organizaciji ZK Srednje kemijske šole se komunisti boje, da so sklepi, ki niso novi, ponovno le resolucija, opozarjajo na odtujenost baze od dejanskega odločanja. Menijo da odgovorni vse preveč preusmerjajo odgovornost na nekoga tretjega. Komunisti se sprašujejo, kdaj bomo brez strahu pred avtoritetami pokazali na tiste, ki so odgovorni za sedanje stanje v naši družbi.

Komunisti v osnovni šoli X. SNOUB Ljubljanske Trnovo so poudarili, da so na vodilnih mestih vedno isti ljudje, ki delajo napake in opravljajo naloge, ki jim niso kos, zato naj bi izključili iz ZK tiste komuniste, ki ne izvajajo svojih nalog. Kadre, ki so nesposobni naj bi čimprej zamenjali z boljšimi, vsakega posameznika bi morali preveriti po sposobnosti za delo, enako njegovo idejnopolično neoporečnost.

V razpravi je bilo rečeno, da CK ZKS ne daje vzgleda kako narediti konec neučinkovitosti pri reševanju gospodarskih problemov, da je v skupščini in v zbornici pretiran separatizem, da je davčna politika neučinkovita. Se vedno imamo veliko bogatašev, ki se igrajo z denarjem, medtem ko nekateri nimajo niti za kruh.

Premalo povratnih informacij

Tudi v Tovilu so komunisti že oblikovali nekatere dopolnitve k predlogu sklepov 13. seje. Menijo, da je povezava osnovnih organizacij z višjimi organi ZK prešibka, da je premalo povratnih informacij nazaj v bazo.

Zagotoviti bi morali izvajanje sprejetih sklepov in sklepe dopolniti z zadolženimi nosilci izvajanja in roki. Sklepi naj bi bili bolj konkretni, ker bodo tako tudi bolj zavezujoči. V Predlogu sklepov ni bilo nič govora o neopravičenem bogatenju in socialnih razlikah na tej osnovi, zato so komunisti to predlagali kot dopolnilo, ker nepreprečevanje tega pojava krha ugled tudi ZK.

Pripombe imajo na opredelitev pojma delavski razred, ki je v sklepih preveč zožen, pri nas pa je v ustavi zapisano, da smo delavski razred vsi, razen tistih, ki obogatijo na račun nedela.

Kdo je komu odgovoren?

Na Inštitutu za gerontologijo – Interna klinika Trnovo so se tako kot v večini organizacij odločili, da bodo o predlogih sklepov za 13. sejo CK ZKJ razpravljali na dveh sestankih. Na prvem so se pogovarjali o vsebini samih sklepov, na drugem pa so pogledali vase, v svoje delo in odgovornost.

Že na prvem sestanku so veliko pozornosti posvetili odgovornosti. »Govorimo le o trenutni in prihodnji odgovornosti, nič pa o pretekli odgovornosti, o ljudeh, posameznikih, ki so soodgovorni za nič kaj zavidljivo gospodarsko situacijo«, so poudarili. Upreti se moramo solidarnosti na področju odgovornosti, vsak naj odgovarja zase! Tudi mladina bi morala dati več od sebe, saj se v praksi vse

premalo vključuje v življenje. Cilje, ki smo si jih zadali, namreč ne more uresničiti Zveza komunistov sama, ampak vse družbenopolitične organizacije in ljudje v Socialistični zvezi.

Veliko stvari smo se že dogovorili, pravijo delavci na Inštitutu za gerontologijo, toda dogovorov ne izpolnjujemo, kot da se nihče ne čuti dolžnega sprejeto izvajati. To velja tudi za Inštitut, saj bi z razpoložljivim lahko storili več, dobili večje učinke dela. Odgovornost lo sprejetih dogovorov je več ali manj sama sebi namen, saj nismo uvedli sankcioniranja za neizvršeno, tudi v zdravstvu, to pa verjetno ne zato, ker enostavno ne vemo, kdo je komu odgovoren.

Problem je tudi delegatsko odločanje. Le kako naj sodočemo, ko nimamo na razpolago variantnih predlogov, ko smo delegati postavljeni pred zid – sprejmi ponujeno ali se odpovej vsemu!

Dejstvo je tudi, so poudarili, da so zdravstveni delavci premalo politično izobraženi, kar pa je posledica narave dela in nujnosti sprotnega strokovnega izpolnjevanja. Vendar kljub temu s takšnim stanjem niso in ne morejo biti zadovoljni.

Več delovne discipline

Komunisti občinske uprave so ob obravnavanju predlogov sklepov 13. seje CK ZKJ največ pozornosti posvetili delovni disciplini, ki ni na zavidljivi ravni. Spričo nekaterih pritožb občanov o slabem odnosu upravnih delavcev do strank, je bilo o tem problemu nujno spregovoriti kritično.

Žal pa je kritika zopet ostala načelna, brez imen posameznikov, ki ne izpolnjujejo svojih delovnih

Odnos in odgovornost do dela sta in mora biti osnova vseh razprav članstva zveze komunistov.

obveznosti, tako da je kritika zopet neupravičeno zadevala tudi delavce, ki se zavedajo svoje odgovornosti do dela in delo tudi vestno opravljajo.

Res pa je tudi, in to je treba povedati, ne zaradi opravičevanja temveč zaradi razumevanja, da občani večkrat od delavcev »na občini« zahtevajo nemogoče, zahtevajo naprimer gradbeno dovoljenje za zemljišče, ki ni zazidljivo, zahtevajo posamezne dokumente takoj in ker je to nemogoče, se pač pritožujejo nad občinsko birokracijo. Dejstvo je namreč, da se nekatere stvari ne dajo opraviti takoj, da nekaterih prošelj enostavno ne morejo rešiti ugodno. Res pa je, da bi se marsikaj dalo narediti bolje z boljšo organizacijo dela in nenazadnje tudi z malo več dobre volje in življenjskosti v odnosu do strank.

Veliko besed so namenili tudi delegatskemu sistemu in kritiki, da so temeljne delegacije praktično prepuščene same sebi in da tudi DPO in delavski sveti vedno ne odigrajo svoje vloge. Zbor združenega dela je mesto za usklajevanje interesov a na njem praktično ni razprav, kar lahko pripisujemo različni izobrazbeni strukturi delegatov ali pa tudi nezanimivim dnevnim redom, ki se večkrat sučejo na dajanju raznih soglasij. Razmisliti velja torej, da bi sklepanje o nekaterih zadevah prepustili drugim organom in tako razbremenili delegate avtomatičnega dvigovanja rok.

Komunisti občinske uprave so tudi sklenili, da bodo aktivno delovali tudi v krajevnih skupnostih, kjer živijo.

Na naslednji seji se bodo dogovorili še za druge, akcijske naloge.

NINA ČOŽ
JANJA DOMITROVIČ
DARJA ERHATIC